

Władysław Filipowiak, Jerzy Wojtasik

Wolin, woj. szczecińskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 206-207

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Mają serywy owalne o wymiarach od 1 m do 5 m i głębokości od 40 cm do 100 cm od powierzchni ziemi, wypukłiska brunatnoczerwone. Występowały w nich pozostałości palenisk, liasne fragmenty ceramiki i kości zwierzęce. Osada datowana jest wstępnie na XI/XII - XIII wiek.

Materiał sabytkowy znajduje się w PAK PKE w Warszawie.
Badania będą kontynuowane.

WENBOJA OŚRKA, gm. Żmin
woj. bydgoskie

patra
epoka brązu

WOLIN
woj. szczecińskie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materiałnej

Badania prowadzili dr Władysław Filipowiak i mgr Jerzy Wojtasik. Finansował IHRK PAN. Pierwszy sezon badań. Zabudowa przystankowa i urządzenia portowe średniowieczne i wczesno-średniowieczne.

Głównym założeniem badań jest wyjaśnienie zabudowy przystankowej i ewentualnych urządzeń portowych. W pierwszym etapie usunięto grusę po smieszonych zabudowaniach w 1945 r. Stwierdzono, że zabudowania te stawiano na fundamentach wosadziej-szych budowli wzniesionych z cegły gotyckiej. Zachowane sklepienia, łuki w pomieszczeniach piwnicznych, wskazują średnio-wieczne pochodzenie. Sklepienia zostały później zamurowane.

W północnej części wykopu natrafiono na kamiennie-ceglane fundamenty budowli o wymiarach 380x500 cm. Był to zapewne spichlerz użytkowany blisko rzeki Dziwa przy nabrzeżnej ulicy. Fundamenty były ułożone z kamieni, między którymi znajdowała się glina, a na kamieniach wzniesiono mur z dużej cegły gotyckiej na sprząski wapiennej.

W piwnicach spichlerza znaleziono beczki do magazynowania różnych materiałów. Niektóre z nich służyły do gromadzenia wody z podmiejskiego terenu - wskazują na to otwory w dnach i kłepkach. Z sabytków ruchomych wystąpiło wiele ceramiki wznętrz polewanej, na półkach oraz inne sabytki jak skóra, noże, sprząski pokrywy z uchytami z drewna.

Budownictwo średniowieczne i późniejsze uszkodziło i zmieszczyło nasarstwienia średniowieczne górne. Po usunięciu zabudowań kamiennie-ceglanych trafiono na warstwy próchnicy z piaskiem, gliną, wibrami i spalenizną. Odsłonięto 2 poziomy osadnictwa wczesnośredniowiecznego z XI-XII wieku, w których były resztki domów wględnie zabudowań gospodarczych.

Z warstw wyeksplorowano liczne skorupy, kości, resztki rybie oraz szatyki z takich surowców jak żelazo, metale kolorowe, szkło, bursztyn, drewno, kamień, róg, kość, glina, skóra oraz żutel.

Stwierdzona zabudowa średniowieczna jest związana z układem ulic i posiada charakter dzielnicy przyportowej /spichlerze/.

Badania będą kontynuowane.

WROCLAW
Kościół św. Elżbiety

patra
późne średniowiecze

WROCLAW - Ołbin

patra
późne średniowiecze

WYBRZEŻE,
woj. przemyskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
w Krakowie

Badania prowadził mgr Michał Parosewski. Finansował UJ oraz Muzeum Okręgowe w Przewyżlu. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /X - XII w./.

Na wysokości wzgórza "Grodzisko" kończy się kilkukilometryowy przełom doliny Sanu i rzeka wpływa na rozległe obniżenie Kotliny Dubieckiej. Wzniesienie, góruje około 65 m ponad lustrem wody. Szczytowa część, o powierzchni 1,11 ha, ma charakter plateau nachylonego ku północy i wschodowi, jest uprawiana. Pozostałości umocnień nie zachowały się na powierzchni zniszczone zapewne przez liczne okopy wojenne.

Przebadano teren o powierzchni 95 m². Wykopy założono przy krawędzi południowej plateau w celu rozpoznania ewentualnej zabudowy oraz w części północnej gdzie w trakcie badań powierzchniowych zaobserwowano czarną smugę ziemi ciągnącą się wzdłuż garbu, co mogłoby świadczyć o obecności fosy.

Łącznie odkryto 6 obiektów, z czego tylko 2 zostały w całości wyeksplorowane. Obiekt 1 - zagłębiona część chaty mieszkalnej - kształt nieregularnego czworoboku o wymiarach około 380 x 350 cm, głębokości 95 cm, o silnie zaokrąglonych narożnikach. Wypełnisko było rozdzielone na dwa poziomy przez warstwą ziemi calcowej, sięgającej na wysokości 20-25 cm ponad dnem. W obrębie górnego poziomu przy narożniku południowo zachodnim znajdował się ście zachowany kamienny piec typu podkowiastego.